

A E C

PISMO CODZIENNE

INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIEM

NASZE ABC

Nie wolno zmarnować

Dwieście tysięcy ludzi na lotnisku i milion, jeśli nie więcej słuchaczy radia. Zbiorowe napięcie nerwów całego społeczeństwa i taki porwy entuzjazmu, jaki trudno znaleźć w pamięci. Jedynie powrót s. p. Żwirki i Wigury z Berlina przed dwoma laty da się pod tym względem porównać z dniem wczorajszym.

Społeczeństwo udowodniło, że istnieje w nim całkowite zrozumienie znaczenia, jakie w dobie obecnej posiada lotnictwo. Pod tym względem rozporządza Polska kapitałem olbrzymim, kapitałem siły moralnej. I dlatego obecnie rzecz najwazniejsza powinna być troska, aby kapitału tego nie zmarnować.

Samo zwycięstwo w międzynarodowych zawodach, to zaspokojenie dumy narodowej, ale w gruncie rzeczy to tylko forma, a nie treść. Treścią jest — siła.

Miljony ludzi w Polsce wprost instynktownie wyczuwają niesychaną doniosłość lotnictwa dla naszej przyszłości i dla naszego bytu, zdając sobie sprawę, że bez niego bardzo mogłoby być krucho z obroną kraju w razie wojennego starcia. Te miliony są też gotowe uczynić wszystko, aby naszym lotnictwu dać siłę, jakiej mu potrzeba. Chodzi więc tylko o to, aby ten kolosalny potencjał przemienić w wartość realną.

Byłoby złudzeniem, gdybyśmy z faktu, że posiadamy znakomite maszyny i pierwszorzędnych lotników, wysnuli wniosek, że także pod względem siły w powietrzu zajmujemy to samo miejsce, co pod względem jakości. Nie trzeba udowodniać, że jest właśnie przeciwnie i że mamy sporo jeszcze do odrobienia, aby wyrównać się z Niemcami, Włochami lub sowiecką Rosją. Główną podstawą siły jest masa — i Polska musi uczynić wszystko, aby dalszy rozwój lotnictwa przybrał u nas masowe rozmiary.

A zatem w pierwszej linii — nauka modelarstwa w szkołach. Jedna lub dwie godziny tygodniowo, obowiązkowo dla wszystkich. Cała nasza młodzież musi być z lotnictwem jaknajbardziej „za pan brat“.

Potem zaś — nauka pilotażu. Jesteśmy społeczeństwem ubogim i bez zorganizowanej akcji zbiorowej, bez wydatnej pomocy państwa, nie potrafimy zorganizować masowego szkolenia pilotów. Nie możemy na razie mieć zbyt wielkiej ilości kosztownych aparatów, ale powinniśmy i musimy mieć jaknajwięcej ludzi umiejących latać. Zwrócenie specjalnej uwagi na lotnictwo sztabowe — również nie w eksperymentalnej tylko skali, ale w masowym kalibrze — zdaje się być najlepszą do tego drogą.

Trzecim czynnikiem podstawowym jest przemysł samolotowy. Aby się rozwinął do skali potrzebnej, musi mieć popyt na rynku wewnętrznym. Aby ten popyt istniał, trzeba ludziom, którzy będą już posiadali kurs pilotażu, umożliwić nabywanie własnych aparatów — siłami zbiorowymi, na raty, za specjalnymi ulgami i t. p.

Wszystko to razem powinno stanowić jednolity plan pod hasłem: Nasza przyszłość i jej ochrona — w powietrzu! Inaczej doprowadzimy do zmarnowania olbrzymiego kapitału moralnego,

Po wczorajszym zwycięstwie Jerzego Bajana Polska — Niemcy 2 : 2

Następny challenge zdecyduje o zdobyciu pucharu

Puchar Challenge'u pozostał w ręku Polski i mamy w stosunku do Niemiec rezultata 2:2. Challenge 1936 roku, który również odbędzie się w Warszawie, zdecydowanie, kto zdobędzie tę cenną nagrodę po raz trzeci, t. j. na trwałe.

Oto krótko ujęty wynik dnia wczorajszego. Zwycięstwo Bajana i Pionczyńskiego było zarazem zwycięstwem polskiej ambicji narodowej i dlatego z tak niezmiernym entuzjazmem przyjmowano naszych triumfatorów powietrza. Dlatego aż do ostatniej chwili z tak drżącymi sercami śledziliśmy przekreśli naszych nadziei. Chwała Bogu, wszystko zakończyło się pomyślnie.

Opis wczorajszego dnia na lotnisku mokotowskim znajduj czytelnicy na 3-ciej stronie dzisiejszego numeru.

Triumf polskiego motoru

Jeśli zaś pod kątem sportowo-technicznym ocenić dzień wczorajszy, to nie zwycięstwo Bajana stanowiło najważniejszą jego sensację. Wszelkie obliczenia prawdopodobieństwa mówiły, że Bajana powinien być pierwszy i jedynie złośliwy przypadek mógł te rachuby obalić. Natomiast wcale już nie tak pewne było zdobycie dla Polski także i drugiego miejsca. Wprost zaś niespodziankę przyniosły rezultaty próby szybkości maksymalnej, o ile chodzi o polskie motory Skoda, dzięki którym RWD pod względem szybkości znalazły się na drugim miejscu w klasyfikacji ogólnej, zaraz po Messerschmidtach. W wczorajszym numerze zamieściliśmy tabelkę, zawierającą najlepsze szybkości, jakie osiągnęli uczestnicy zawodów w poszczególnych etapach lotu okrężnego. Tabela ta miała na celu zorjentowanie czytelników w możliwościach maszyn. Oczywiście przypuszczać należało, że w ostatecznej próbie maksymalnej szybkości piloci wydobyc się będą starali z maszyn szybkości jeszcze lepsze od tych, które uzyskali w locie okrężnym, boć przecie lot okrężny nie był wyścigiem szybkości.

W tabelce, którą podajemy obok, znajdują czytelnicy porównanie najlepszych szybkości, osiągniętych przez zawodników w czasie lotu okrężnego z szybkością wykazaną w wczorajszej próbie. Pokazuje się z niej, że wszystkie maszyny leciały wczoraj o wiele wolniej, niż podczas najlepszych swoich etapów rajdowych i tylko wszystkie trzy RWD z motorem Skoda, a poza niemi jeden tylko Francke na Messerschmidzie, uzyskały rezultaty lepsze!

Sfatygowane maszyny

Wynika stąd, że naogół maszyny były pod sam koniec Challenge'u potężnie sfatygowane i nie można było więcej z nich wyciągnąć — przynajmniej bez bardzo poważnego ryzyka, którego starano się uniknąć. Wyścig w praw-

dziwem tego słowa znaczeniu odbywał się wczoraj właściwie tylko między Pionczyńskim i Seidemmannem, jak to wynika z faktu, że każdy z nich miał w swojej grupie maszyn największą chyżość, pozatem starały się „pokazać fason“ chyba jedne tylko Messerschmidty, ale i one nie doszły do swego maximum rajdowe go (294 km.). Ale w tem właśnie świetle tem bardziej zwraca uwagę, że motory polskie potrafiły w tym dniu dać prawdziwy (choć prawdopodobnie także ze względów ostrożności nie maksymalny) wysiłek finiszowy.

Ogólne ujęcie wyników Challenge'u, o ile chodzi o jego całość i rolę w nim zarówno poszczególnych typów maszyn jak i lotników, podamy w numerze jutrzejszym. Na razie podkreślić trzeba parę najciekawszych i najważniejszych momentów.

Sukces Messerschmidów

A zatem, jeśli o punktację chodzi, na uwagę zasługują potężne polepszenie się, w wyniku próby szybkości maksymalnej, sytuacji trzech lotników niemieckich na Messerschmidach, którzy z 12-go 13-tego i 15-miejsca podnieśli się do 5-go, 6-go i 10-go. Poza nimi przesunął się także o jedno miejsce w górę Buczyński, mijając Anderlego. Natomiast przesunęli się

Start Hausnera odłożony do jutra

W środę około godz. 10 wiecz. w Warszawie?

Znany lotnik polsko-amerykański, Stanisław Hausner, przed dwoma dniami zakomunikował konsulowi polskiemu w Detroit, że w dn. 16 b. m., po zakończeniu zawodów lotniczych w Detroit, w których Hausner bierze udział, zamierza on startować do lotu bezpośredniego Detroit — Warszawa.

Trasa lotu w linii powietrznej wynosi około 8040 km.

Według ostatnich niesprawdzonych dotąd wiadomości start Hausnera, wyznaczony na wczoraj wieczór, spowodu złych warunków atmosferycznych, nie odbył się i lot został odłożony do jutra.

Start ma w razie poprawienia się warunków atmosferycznych, nastąpić jutro o godz. 5 rano, to znaczy według naszego czasu około 12-cj w południe. Czas lotu ma wynieść, wed-

ług obliczeń Hausnera, około 34 godzin, tak że lądowanie w Warszawie w szczęśliwym wypadku nastąpiłoby dnia 19 w środę, około godziny 10 wieczór.

Polskie kółka lotnicze uważają za wątpliwe udanie się przelotu z Detroit do Warszawy bez lądowania. Powszechnie przypuszcza się, że Hausner, jeżeli nie posiada zupełnie specjalnego aparatu, umożliwiającego pokonanie tak wielkiej odległości, będzie musiał odbyć lot w dwu etapach, z lądowaniem na Nowej Fundlandji.

Hausner, mimo odłożenia lotu, czuje się podobno doskonale i jest jaknajlepszej myśli. Samolot swój uważa on za dobry i należyte wypróbowany.

Dzielny lotnik nie zrezygnował ze swego zamiaru, chociaż kilkakrotne próby startu, zarówno przed dwoma laty, jak i teraz, kończyły się niepowodzeniem, a próba przelotu w czerwcu 1932 r. omal nie zakończyła się tragicznie. Hausner spadł na morze („wodował“) i dopiero po ośmiu dniach, niemal umierając z pragnienia i wycieńczony, został uratowany przez statek transportowy.

Nie zraziło to, jak widać, bohater-skiego lotnika do podjęcia nowej próby przebycia Atlantyku i dotarcia „jednym skokiem“ do Warszawy.

Należy dodać, że wszystkie wiadomości o zamiarach Hausnera, napływające do Warszawy, należy przyjmować z dużą rezerwą, gdyż są dość niejasne.

Z 34 — zostało 17

Na 34 maszyn, które rozpoczęły Challenge, dotarło do mety wczorajszej tylko 17, reszta odpadła — jakkolwiek dwa defekty wczorajsze już nie pociągnęły za sobą wyeliminowania lotników z turnieju. Odpadło 5-ciu Włochów spośród ogólnej cyfry 6-ciu, odpadł (jedeny) Anglik, liczba Niemców zmniejszyła się z 13-tu do 8-miu, liczba Polaków z 11-tu do 5-ciu, zupełnie obronną ręką wyszli jedynie Czesi. O ile więc o wyniki zespołowe chodzi, rezultat nie jest dla Polaków zbyt pomyślny.

Warto dalej podkreślić, że jedynie czeskie Aero i niemieckie Fieseler dotarły do ostatecznej mety w nieuszczerplonej liczbie. Po nich najmniejsze straty poniosły również niemieckie Messerschmidty, z których odpadł tylko jeden (Brindlinger), strzaskawszy maszynę przy próbach technicznych (lądowanie). Natomiast z 4-ch Klemów, które wyruszyły w rajd, nie ostał się w trzecim dniu ani jeden, tak samo ostatnia z 4-ch Bred włoskich utknęła w czasie ostatecznej próby Challenge'u, z 2-ch aparatów Pallavizino uko-

czył turniej tylko jeden (drugi odpadł co prawda tylko spowodu ziego stanu nerwowego pilota Vizen-ciego, który wyczołgał się po zakończeniu prób technicznych), z 6-ciu RWD pozostały 4, z 5 zaś PZL dotarł do mety tylko jeden Dudziński.

Dla konstruktorów tego drugiego typu maszyn — skich wyniki challenge'u powinny być cennym materiałem doświadczalnym, który posłuży do ulepszenia w roku 1936 tych wszystkich ajemnych wyników, jakie aparaty PZL wyniosły z tegorocznych zawodów. Odnosi się to zwłaszcza do amerykańskiego motoru Menasco, w jaki zaopatrzone zostały aparaty PZL.

Kpt. Bajan zostanie majorem i otrzyma na własność samolot

Zwycięzca Challenge'u, kpt. Bajan, przedstawiony ma być w czasie najbliższych awansów „oficj-erem lotnictwa do awansu na majora W. P. W tym celu odbędzie on prawdopodobnie specjalny kurs 3-miesięczny.

Kpt. Bajan otrzymał ma tak, jak jego poprzednik, zwycięzca poprzedniego Challenge'u, s. p. kpt. Żwirko, dar w postaci samolotu, na którym zdobył pierwsze miejsce.

Najcięższą zimę w swych dziejach przeżywać będą St. Zjednoczone

NOWY JORK, 17. 9. (PAT.). Przemawiając na zebraniu publicznym w mieście Wichita w stanie Kansas, przewodniczący amerykańskiej federacji pracy, Green, oświadczył, że nadchodząca zima będzie dla Stanów Zjednoczonych najcięższą pod względem ekonomicznym w całej ich historii.

Jego zdaniem rząd będzie musiał dawać zapomogi czterdziestu milionom ludzi, wliczając w to rodziny bezrobotnych. Aby temu zaradzić, Green wystąpił z żądaniem przyniesienia 30-godzinnego tygodnia pracy oraz zwiększenia programu robót publicznych.

Krwawe starcia w Irlandji

BELFAST, 16. 9. (PAT.). W ciągu niedzieli doszło do poważniejszych starć między wrogimi ugrupowaniami politycznymi. W rozruchach uczestniczyło około 800 osób. Policja rozpedziła tłum przy użyciu pałek gumowych i wystrzałów rewolwerowych.

Wielozemniak. Wieczorem panował już całkowity spokój, do którego przyczynił się w znacznej mierze ulewny deszcz.

Paderewski wyprzedaje swe posiadłości w Kalifornji

Około 12 osób odniosło rany. Na jednej z ulic wybito kamieniami wszystkie szyby i ograbiono

NOWY JORK, 17. 9. (PAT.). San Francisco donoszą, że Paderewski sprzedał swą posiadłość w Paso Robles, liczącą 2600 akrów (ponad tysiąc hektarów) obszaru, niejakie-mu Dollingowi. Posiadłość Paderewskiego na Zachodzie były o wiele większe przed laty, ale po wojnie stopniowo ich się pozbywał.

Krople krwi zamiast łoż

Niezwykła choroba

Odział 12 Sądu Grodzkiego w Warszawie wyznaczył na nadchodzącą środę, dn. 19 bm. ciekawy proces o zdemolowanie aresztu przy stołecznym urzędzie śledczym. Na ławie oskarżonych zasiądzie 20 osób, z p. Jerzym Bochińskim na czele. Oskarżeni są b. członkami rozwiązanego Obozu Narodowo Radykalnego. Po osadzeniu ich w areszcie pod zarzutem zakłócenia spokoju publicznego, wybili oni okna, zdemolowali drzwi i poniszczyli ściany przez umieszczenie demonstracyjnych napisów. B. członkowie O. N. R. pociągnięci zostali do odpowiedzialności z art. art. K. K., przewidujących kary za wszczęcie tumultu i zniszczenie mienia państwowego, za co grozi kara do 2-oh lat więzienia.

KANSAS CITY, 17. 9. (PAT.). Lekarze w tutejszym szpitalu powszechnym zaintrygowani są niebywałym wypadkiem niejakiej Bula Santa Marina, która cierpi na dziwną chorobę. Kobieta ta, licząca lat 28, niemal codziennie pod wieczór dostaje bóle głowy, poczem z oczu jej poczynają płynąć, jak lzy, krople krwi. Pacjentka cierpi na tę niezwykłą chorobę już od sześciu miesięcy.

Tabela szybkości

Chyżość w km/godz.

Lotnik	Samolot	Motor	w locie okrężnym		Różnica
			z 1000 m	z 5000 m	
Osterkamp	Messerschmidt	Hirth	291	291	0
Junc	"	"	294	283	- 11
Francke	"	Argus	280	287	+ 7
Pionczyński	RWD 9	Skoda	247	255	+ 8
Buczyński	"	"	253	254	+ 1
Bajan	"	"	247	251	+ 4
Dudziński	PZL 26	Menasco	290	241	- 49
Seidemmann	Fieseler	Argus	279	243	- 36
Hubrich	"	"	259	239	- 20
Pasewald	"	Hirth	253	239	- 14
Hirth	"	"	241	237	- 4
Rayer	"	"	264	236	- 28
Skrzypiński	RWD 9	Walter Bora	268	243	- 25
Anderle	"	"	242	237	- 5
Ambruz	Aero 200	"	250	237	- 13
Zacek	"	"	242	224	- 18
François	PS 1	Fiat	224	223	- 1

Tabela oficjalnej punktacji

IŁOŚĆ PUNKTÓW

Kolejność	Pilot, maszyna, motor	Próby techniczne		Razem
		Lot okrężny	Szybkość maksym.	
1.	Bajan (RWD 9 — Sk.)	994	861	1856
2.	Pionczyński (RWD 9 — Sk.)	953	868	1821
3.	Seidemmann (Fieseler — A.)	939	874	1813
4.	Ambruz (Aero 200 — W. B.)	915	880	1795
5.	Osterkamp (Messerschmidt — H.)	854	875	1729
6.	Junc (Messerschmidt — A.)	895	838	1733
7.	Buczyński (RWD 9 — Sk.)	920	836	1756
8.	Anderle (RWD 9 — W. B.)	915	855	1770
9.	Pasewald (Fieseler — H.)	885	880	1765
10.	Francke (Messerschmidt — H.)	899	816	1715
11.	Dudziński (PZL 26 — M. B.)	875	880	1755
12.	Bayer (Fieseler — H.)	902	854	1756
13.	Hirth (Fieseler — H.)	915	819	1734
14.	Zacek (Aero 200 — W. B.)	890	845	1735
15.	Skrzypiński (RWD 9 — W. B.)	883	826	1709
16.	Hubrich (Fieseler — A.)	936	763	1700
17.	Gedgowa (PZL 26 — M. B.)	839	880	1719
18.	François (PS 1 — F.)	801	747	1548
19.	Sanzin (Breda — C.)	559	723	1282

M. G.

Stanowisko Polski w Lidze Merytorycznie słuszne

„Chodzi tylko o sprawę formalną“

PARYŻ, 17. 9. — Wśród szeregu sądów i opinii, które obecnie słyszy się w związku z sytuacją polityczną Europy, często można się spotkać z obawami wyrażanymi o przyszłość Traktatu Wersalskiego i Ligi Narodów. „Le Liberté“ sądzi, że państwa Malej Ententy, zachęcone wystąpieniem Polski, również usuną się od kontroli międzynarodowej w sprawach mniejszościowych.

Prasa zwraca dużą uwagę na politykę polską. Niektóre dzienniki stwierdzają, że winę za obecną sytuację ponosi p. Barthou, który tak pokierował polityką, że zamiast zbliżenia Polski do Francji, jesteśmy świadkami jej oddalania się. „Action Française“ wyraża opinię, że dalsze kontynuowanie takiej polityki może doprowadzić do opuszczenia Ligi przez Polskę tak, jak to uczyniły Niemcy i Japonia.

Nie ulegnie zerwaniu

Naogół jednak przeważa zdanie, że sojusz polsko-francuski nie ulegnie zerwaniu. Prasa francuska nie szczędi jednak przestroż Polse, stwierdzając, że jeśli są znaczne niedopatrzienia po stronie Francji, to i Polska nie jest wolna od znacznych błędów. Jest rzeczą jasną, że Hitler skrycie i podstępnie dąży do zguby Polski i że pragnie zerwania sojuszu francusko-polskiego.

„Le Journal“ uważa, że dalsze zbliżenie Francji i Sowieców w żadnym stopniu nie może odbijać się niekorzystnie na stosunkach polsko-francuskich.

Ententa?

Również w Paryżu mówi się wiele o tem, jakoby pakt czterech mógł być obecnie zrekonstruowany w tej formie, aby na miejsce Niemiec weszły Sowiety. Tak zrekonstruowane porozumienie czterech państw byłoby bardzo bliskie wielkiej Ententy z czasów wojny, tembardziej, gdyby udało się pozyskać życzliwość i moralne poparcie Stanów Zjednoczonych. Nowy blok Czterech byłby skuteczną tamą i doskonałym przeciwstawieniem się wszelkim zakusom imperialistycznym.

„La Republique“ uważa, że powstanie, a właściwie odbudowa Ententy jest rezultatem niejasnej polityki polskiej i jej ciężenia ku Berlinowi.

Wierność zasadom honoru

W Paryżu omawiana jest sprawa możliwości przeniesienia Ligi Narodów z Genewy do Wiednia. Poważni publicyści i politycy uważają podobne stanowisko za nie właściwe. Szwajcaria, jak twier-

dzi „Le Jour“, nie może być karana za to, że wykazała wierność zasadom honoru.

Wielki sukces

Obecny stan porozumień w Genewie uważany jest tutaj za wielki sukces polityki francuskiej. Niektórzy uważają, że finalizacją wejścia Rosji Sowieckiej do Ligi Narodów, co ma się stać 19 września, i zajęcie przez nią stałego miejsca w radzie Ligi będzie wytworzenie się sojuszu obronnego francusko - sowieckiego. Sprawa ta jednak krąży raczej w sferze domysłów i narazie nie można jej uważać za realną politycznie.

Czy cios w traktaty i Ligę?

LONDYN, 17. 9. — Po głosach prasy londyńskiej, które brzmiały naogół dla Polski pochlebnie, a w każdym razie obiektywnie i życzliwie, obecnie angielska prasa prowincjonalna odnosi się bardzo nieżyczliwie do inicjatywy polskiej, uważając, że stanowisko Polski jest właściwie ciosem w traktaty i w Ligę Narodów. Ponadto prasa prowincjonalna stwierdza, że ton Polski i sposób jej wystąpienia nie są właściwe.

Czy nowy front?

BERLIN, 17. 9. — Prasa niemiecka w dalszym ciągu daje wyraz zadowoleniu z wystąpienia Polski w Genewie. Niemcy uważają, że z jednego tylko punktu widzenia można ocenić szkodliwość wystąpienia polskiego. Chodzi tu o stanowisko mniejszości niemieckiej w Polsce. Natomiast korzystnym jest, zdaniem Niemiec, dla ich celów i polityki, że wystąpienie Polski podkopuje prestige „międzynarodówki genewskiej“, wprowadza na tory realnej dyskusji sprawę traktatów w ogóle i że wreszcie powoduje nowe rozdzwiny między Paryżem a Warszawą. Oczywiście o sprawach tych prasa niemiecka nie pisze jasno, zadawałaję się jedynie marginesowemu raczej uwagami. Niemcy uważają krok Polski za rzecz pozytywną, jeżeli chodzi o ich politykę. Niemcy zaznaczają, że wystąpienie Polski odbija się niewątpliwie na powstaniu nowego frontu południowo - wschodnio - europejskiego.

Rzeczy niewłaściwe

WIEDEN, 17. 9. — Po pewnym ataku, jaki przypuściła prasa miejscowa, kierując go przeciw Polsce i jej inicjatywie w sprawie mniejszościowej, obecnie prasa wiedeńska rzeczowo omawia stanowisko Polski, cofając się z

zajętych poprzednio pozycji. Merytorycznie uznaje się stanowisko Polski za bezwzględnie słuszne, chodzi tylko o stronę formalną.

Również niewiastą rzeczą, jak pisze np. „Das Echo“, jest to, że Polska, realizując swoje zamierzenia wielko - mocarstwowe, nie idzie ręką w rękę ze swą sojuszniczką, Francją.

Władze skarbowe są na tropie nowych poważnych nadużyć, popełnionych w swoim czasie przez złą sławę koncern Boussaca na terenie Zakładów Żyrardowskich, w których rezultacie Zakładom może być wymierzona jeszcze jedna wysoka grzywna podatkowa, niezależnie od już wymierzonych kar w wysokości 19,5 miliona złotych.

Przy sprawdzaniu dokumentów, za-

kwestjonowanych podczas rewizji, którą w swoim czasie stołeczna Izba Skarbowa przeprowadziła w biurze Zakładów Żyrardowskich przy ul. Traugutta, stwierdzono, iż Zakłady Żyrardowskie opłacały w czasie gospodarki Boussaca poważne kwoty z tytułu ubezpieczeń zagranicznych w towarzystwach askuracyjnych. Fakt ten potwierdziły rozmaite listy na uiszczane składki.

W myśl obowiązujących u nas przepisów stempłowych, zagraniczne polisy askuracyjne podlegają wysokiej opłacie stempłowej, jednakże księgi warszawskiej Izby Skarbowej nie wykazały, aby Boussac kiedykolwiek stempel taki uiszczył. Stało się więc oczywiste, że zachodzi tu nowe nadużycie, przypominające ujawnioną w „Żyrardowie“ aferę z niestemplowanymi weksłami zagranicz-

nemi, za które nałożono na Zakłady wyżej wspomniane wielomilionowe grzywny.

Jak się okazuje, Boussac ukrył gdzieś wszystkie dokumenty, związane z asekuracją zagraniczną i nawet pomimo trwającej już od pół roku gospodarki sekwestratorów sądowych, nie można było dotąd trafić na ich ślad. O odkryciu tem powiadomiony został Departament Podatków w Min. Skarbu.

Nie jest wykluczone, iż dla ustalenia wysokości polis wdrożone będą odpowiednie kroki poza granicami kraju. Askuracja „Żyrardowa“ od ognia, nieszczęśliwych wypadków itp. dosięgała w latach gospodarki Boussaca kwoty kilkunastu milionów złotych. Stąd też grzywna za nieuiszczone stemple byłaby również pokaźna.

Zmiany W Radzie Ligi?

GENEWA, 17. 9. (PAT). Zgromadzenie Ligi Narodów zgodnie z propozycją swego prezydium rozesłało dziś zgłoszenie ZSRR do Ligi Narodów do Komisji Politycznej.

Następnie Zgromadzenie odbyło głosowanie nad zgłoszeniem przez Chinę i Hiszpanję żądaniem przyznania im prawa reelekcji do Rady Ligi.

Wynik głosowania był następujący: w głosowaniu nad sprawą reelekcji Chin wzięły udział 53 delegacje, ważnych głosów oddano 52, wo-

bec tego niezbędną większość 2/3 głosów wynosiła 35. Jednakże tylko 21 głosów padło na rzecz żądania chińskiego, t. j. mniej niż nawet zwykła większość. Chiny nie mogą więc w tym roku być ponownie wybrane do Rady.

Co się tyczy Hiszpanji, prawo reelekcji zostało jej przyznane 44 głosami na 52 ważnych głosów.

Wobec niezyskania przez Chinę prawa do reelekcji, wybór Turcji jest zapewniony.

Litwinow przewodniczącym Rady Ligi Narodów?

BERLIN, 17. 9. (PAT). — Jak donosi genewski korespondent „Montagu“, w miarodajnych kołach Ligi oświadczają, że Litwinow, po przyjęciu Rosji sowieckiej do Ligi Narodów, wybrany

ma być przewodniczącym Rady na rok następny. Francja i Anglja, a prawdopodobnie i Włochy zwrócić się mają do komisarza sowieckiego z propozycją przyjęcia kandydatury.

Mógł otruć

Kilkadziesiąt tysięcy ludzi

„Zestraszony żydek“ — międzynarodowym przestępcą

W końcu września r. ub. Sąd Grodzki do spraw karnych w Wiedniu zwrócił się do Sądu Grodzkiego w Otwocku z zapytaniem, czy władze sądowe polskie wdrożą postępowanie karne przeciwko Mechelowi Halpernowi, obywatelowi polskiemu, podejrzanemu o handel narkotykami oraz o przemyt narkotyków. Sąd Grodzki w Otwocku przekazał powyższe pismo prokuratorowi Sądu Okręgowego w Warszawie i tak zaczęła się sprawa Halperna.

Zarządzono poszukiwania, które ustaliły, że Halpern nie mieszka ani w Otwocku, ani w Śródborowie, lecz w Warszawie przy ul. Kopernika 28 u Ojzera Fliebauma, st. portjera hotelu „Bristol“ 11 listopada r. ub. w mieszkaniu tem dokonano rewizji w czasie której znaleziono dużo korespondencji w języku niemieckim i w żargonie, kluczyki od skrytki bankowej w centrali Banku Handlowego w Warszawie i kluczyk od innej skrytki w jakimś banku amerykańskim. W wyniku rewizji Halperna aresztowano.

W kasetce Nr. 930 w centrali Banku Handlowego, wynajętej na nazwisko Halperna znaleziono paczkę owiniętą w papier impregnowany. W paczce tej znajdowały się cztery torebki z heroiną, łącznej wagi 3 kg. 70 gr. Jak stwierdził profesor Trzeciowski z Poznania, jest to ilość wystarczająca do otrucia kilkudziesięciu tysięcy ludzi.

Prócz tego znaleziony przy rewizji materiał obciążający Halperna skierował śledztwo na jego syna, Abrama Dawida, oraz Szymona Rabięgo. Prócz tych dwóch, wokół Halperna kręca się różne ciemne osobistości — znani na terenie międzynarodowym przestępcy karani i niekarani. Są to więc: Caliwopoulos z Konstancji, węgierski, Ażyk Seleowski, który swego czasu był skazany na 3 lata więzienia za przemytowanie do Rosji czerwoności w poczcie dyplomatycznej, i inni.

Z dossier Halperna załączonego do sprawy, wynika, iż Mechel Halpern, znany jest w różnych państwach, jako międzynarodowy przemytnik i handlarz narkotyków. Figuruje on więc w ewidencji policji rumuńskiej, francuskiej, egipskiej, niemieckiej, tureckiej, wiedeńskiej i amerykańskiej. Jest rejestrowany przez

komisję opiumową przy Lidze Narodów. Wyrokiem sądu w Kairze 27 grudnia 1930 r. został skazany za przechowywanie 10 kg. heroiny na 5 lat więzienia. Za toż samo był sądzony w Wiedniu trzykrotnie: 21 grudnia 1929 r. za przemyt kokainy przez granicę szwajcarsko - austriacką został skazany na tydzień aresztu, 9 marca 1932 r. za sprowadzenie heroiny z Konstancji na miesiąc aresztu i 1.000 szylingów grzywny oraz 21 maja 1931 r. za udział w przemytaniu kokainy i heroiny do Egiptu na trzy miesiące aresztu i 5.000 szylingów grzywny. Ten właśnie ostatni proces trwał, gdy Halpern uciekł do Polski.

Przez cały czas śledztwa Halpern dążył do tego, aby za wszelką cenę wyjść na wolność. M. in. w końcu kwietnia r. b. złożył podanie do sądu śledczego, w którym zagroził, że — jeżeli umrze w więzieniu — dzieci jego „będą umiały wyzyskać ten wypadek“.

Przesłuchany w charakterze oskarzonego o przemyt narkotyków i handel nimi, Halpern nie przyznał się do winy, twierdząc, że paczkę z heroiną, którą znaleziono w jednym z jego safeów, otrzymał od niejakiego Adolfa Rozenberga z Amsterdamu, a co było w tej paczce nie wiedział. Kasetkę Nr. 930 wynajął specjalnie dla Rozenberga, ale na swoje nazwisko. Opłatę kwartalną uiszczał pocztkowo Rozenbergowi, którego adresu Halpern nie zna. Przyznał się zaś do tego, że do Wiednia nie wracał, aby w ten sposób przeciwną prowadzoną przeciwko niemu sprawę karną o przemyt heroiny. Co do korespondencji, znalezionej przy rewizji, Halpern twierdzi, że często zwracają się do niego o narkotyk rozmaici obcy ludzie, którzy znają jego nazwisko z gazet.

W wyniku tych wyjaśnień Halperna zarządzane zostały poszukiwania Rozenberga, na którego Halpern zwał ową heroiną, jednakże nie znaleziono go ani w Warszawie, ani w Amsterdamie. Dziś w wydziale karnym skarbowym Sądu Okręgowego Halpern zasiadł na ławie oskarżonych. Choć ciał urodził się i wychowywał się w Polsce, Halpern mówi tylko kiejką niemiecką lub żargonem, dlatego też do rozpatrywania materiału dowodowego sąd wez-

Akcja polska w Genewie

Polska ma rację

SZTOKHOLM, 17. 9. (PAT). „Stockholms Tidning“ w artykule wstępnym pod tytułem „Akcja polska w Genewie“ stwierdza, że deklaracja ministra Becka na Zgromadzeniu Ligi Narodów była zupełnie jasna i przejrzysta. Każdy człowiek, mający poczucie sprawiedliwości, musi przyznać, iż Polska w istocie ma rację, o ile chodzi o zagadnienie traktatów mniejszościowych.

Sowiecki reflektor

MOSKWA, 17. 9. Dzisiejsza prasa

sowiecka nie zamieszcza w dalszym ciągu żadnych komentarzy własnych w sprawie deklaracji ministra Becka. Wszystkie gazety streszczają głosy prasy polskiej i komunikat P. A. T. o zgromadzeniach w całym kraju. Cóżtoż depesz w sprawie deklaracji min. Becka „Prawda“ opatrzyła tytułem: „Rysa na sojuszu polsko-francuskim“. Prasa francuska mówi o zerwaniu. Korespondent paryski „Izwestij“ donosi m. in., że francuskie koła polityczne są przekonane, iż minister Beck nie zmieni stanowiska, „najwidoczniej uzgodnionego z Berlinem“ i rozważają bliższe lub dalsze następstwa „polskiej zmiany orientacji: wystąpienie Polski z Ligi i zerwanie sojuszu polsko-francuskiego“. Jednakże, według „Izwestij“, francuskie koła rządowe nie zamierzają podejmować przeciwko Polsce jakiegokolwiek akcji spowodu wystąpienia ministra Becka.

Berliński korespondent „Prawdy“, referując p. t. „Solidarność polsko-niemiecka“ głosy prasy niemieckiej zaznacza, że „pomimo różnicy interesów Polski i Niemiec w sprawie mniejszości, prasa niemiecka woli podkreślać to, co łączy w danym wypadku oba państwa, aniżeli to, co je dzieli“. Cała prasa sowiecka w depeszach własnych lub agencyjnych obszernie cytuje najbardziej napaściwe ustępy z „Oeuvre“, „Republique“, „Echo de Paris“ i „Ordre“, wyróżniając je grubym drukiem i cytując niemal in extenso.

„Komsomolskaja Prawda“ zaznacza w tyle, że „wystąpienie min. Becka przykwa uwagę sesji“, oraz cytując obawy „Nenes Wiener Journal“ o los mniejszości niemieckiej w Polsce.

Wielki pożar w Reggio

RZYM, 16. 9. (PAT). W gminie Sinopoli gwałtowny pożar zniszczył miejscowość Reggio (Kalabria). Pastwą ognia padło przeszło 100 domów, 400 osób pozostało bez dachu nad głową.

Strajk w St. Zjednoczonych wygasa

NOWY JORK, 16. 9. (PAT). W zakładach włókienniczych, w północnej i południowej Karolinie praca ma być podjęta w dniu dzisiejszym.

W Georgji około 4 tys. członków straży narodowej obsadziło zgórą 100 fabryk celem zapew-

nienia spokoju. Również do Gastonji ściągnięto silne oddziały wojskowe. Oczekują, że większa część strajkujących powróci w dniu dzisiejszym do pracy.

Kierownictwo strajku czyni wysiłki, aby przeszkodzić podjęciu pracy.

Krwawa masakra na balu murarzy

RZESZÓW, 17. 9. (tel. wł.). Z soboty na niedzielę podczas balu murarzy, urządzonego w sali miejscowego „Sokoła“, między gośćmi wy-nikła sprzeczka. 20-letni Antoni Zajęca kazał orkiestrze grać polkę, czemu sprzeciwił się Adam Grębowski, żądając od orkiestry, ażeby grała tango. Na tem tle powstała kłótnia. Zajęca dobył noża i pchnął Grębowskiego w kark tak silnie, że nóż wyszedł kolo szczęki. Gdy skrwawiony Grębowski padł na ziemię, Zajęca jak szalony rzucił się na leżącego i począł dźgać go nożem, zadając kilka śmiertelnych ciosów w pierś. Zajęca wybiegł na ulicę i mimo usiłowań posterunkowego i przechodniów

zdołał zbiec. Grębowski przewieziony do szpitala zmarł. Policja wdrożyła pościg w celu schwymania Zająca.

Zamroził dwie siostry bo nie umyły za niego naczyn

SAN FRANCISCO, 17. 9. (P. A. T.). Na farmie pod Sacramento aresztowano 16-letniego Cerivino Paiva, który dwie swoje małe siostry zamknął w domowej lodowni elektrycznej za to, że nie chciały za niego umyć statków stołowych. Obie dziewczynki, w wieku 6 i 7 lat zamarły na śmierć.

Niesamowity zamach samobójczy

LWÓW, 17. 9. (tel. wł.). W Porazku pod Lwowem wydarzył się w tych dniach fakt, mrozący krew w żyłach. Ota 75-letnia wdowa, Ludwika Lityńska, popełniła samobójstwo w sposób niezwykły.

Lityńska przecięła sznur między dwoma drzewami w ogrodzie, następnie pod sznurem ułożyła stos chrustu, podlała drzewo naftą, poczem zapaliwszy stos, weszła na drzewo i wsunęła sztycę w przyszykowaną uprzednio petle, poczem rzuciła się w płomienie. Zwłoki zostały zupełnie zwęglone. Powodem samobójstwa był rozstrój nerwowy.

Władze śledcze, nie dając wiary

wersji o samobójstwie, prowadzą energiczne śledztwo w innym kierunku.

Sensacyjne porwanie w Mandżukuo

MOSKWA, 16. 9. (PAT). Źródła sowieckie donoszą o sensacyjnym porwaniu w stolicy Mandżukuo, Szu-Kangu, szefa policyi mandżurskiej, generała Szan-Si-Szou, oraz jego dwóch synów.

Porwany jest bratem ministra spraw wewnętrznych Mandżukuo, gen. Tsan-Szi-Ji. Porwania mieli dokonać powstańcy.

Zatonięcie statku w Gdańsku

GDANSK, 16. 9. (PAT). W porcie gdańskim zdarzył się dziś w nocy wypadek. Manewrujący w kanale portowym statek norweski „Dusken“, o pojemności 650 tonn, załadowany drzewem, przechylał się na lewy bok, zaczął raptem tonąć i poszedł w ciągu kilku minut na dno.

Zaloga, składająca się z jedenastu osób, z trudem zdolała uratować. Ponieważ wypadek zdarzył się na środku kanału, przeto cały ruch został wstrzymany. Roboty nad usunięciem przeszkody doprowadziły jednak do tego, że od południa statki do 4 tysięcy tonn przejeżdżać mogą przez miejsce wypadku. Dalsze prace nad wydobyciem zatopionego statku są w toku.

Poprawa w stanie zdrowia konsula Zyszwskiego

NOWY JORK, 16. 10. (PAT). Konsul generalny, dr. Tytus Zyszwski, który, jak wiadomo, uległ wypadkowi samochodowemu, przebywa jeszcze ciągle w szpitalu w Niagara Falls, ale czuje się już o wiele lepiej.

Przed tygodniem zdjęto mu z kolan pierwszy opatrunek gipsowy, pacjent jednak pozostawać będzie musiał w szpitalu jeszcze wiele tygodni.

Przy obstrukcji, zaburzeniach trawienia, żążywa się rano naczno szklankę naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa“. Pytaj. się lek.

Wielki sezon w Tybecie

W przeciwieństwie do ostatnich wielkich sezonów w Europie, gdzie teatr w największych nawet miastach ucierpiał spowodu kryzysu i pogody, sezon artystyczny w Tybecie wypadł zupełnie zadawalająco.

Przedstawienia odbywały się w jednym z klasztorów, położonych w centrum kraju. Do teatru chodzą tylko mężczyźni. Poświęcają oni nieraz na drogę tam i spowrotem cały miesiąc, środkiem lokomocji jest tu bowiem jeszcze ciągle koń.

Widzowie mieszkają w namiotach wokół klasztoru i nieraz długo czekają, aż sale, w których zwykle odbywają się różne przyjęcia będą wolne na przedstawienie. Przebojem ostatniego sezonu była sztuka p. t. „Djezaro“. Role kobiece są grane przez młodych zakonników. Główną rolę wróżki zaserwował dla siebie sam opat klasztoru. Nie umiejszyło to jednak widocznie zachwytu widzów, bo powodzenie sztuki było ogromne.

Są jeszcze ludożercy!

Australijski badacz, pan E. W. Chinnery, zwrócił się w jednej ze swoich prac przeciw tym, którzy twierdzą, że ludożercy już całkiem znikli z naszego globu. Odkrył on bowiem we wnętrzu Nowej Gwinei szczep, liczący blisko 200.000 dzikich, który dzisiaj, jak za czasów narzędzi kamiennych, nie przestaje jeść ludzi. Ludożercy ci dzielą się na 3 szcypy: Kukuku, Ramu i Purari, które żyją w ciągłej wojnie między sobą. Ciało poległych w bitwach są troskliwie zbierane, czyto przez wrogów, czyto przez rodzinę i gdy już okoliczności na to pozwalają, są spożywane po upieczeniu wśród wielkiego święta przez cały szczep. Chinnery pisze, że ostatnio padł na tych ludzi strach, bo nad krajem latał wielki samolot angielski, który oni wzięli za ducha ich wielkiego wodza, który jeszcze niedawno rządził 3-ema szcypami razem.

Przed odkryciem piątego żywiołu

Słynny uczyony angielski James Caudall profesor Uniwersytetu w Edynburgu oświadczył przed paru dniami, że on i jego współpracownicy są na drodze do odkrycia piątego żywiołu. Od zarania naszej cywilizacji, zadawano się zawsze czterema żywiołami, ogniem, wodą, powietrzem i ziemią.

Widzowie mieszkają w namiotach wokół klasztoru i nieraz długo czekają, aż sale, w których zwykle odbywają się różne przyjęcia będą wolne na przedstawienie. Przebojem ostatniego sezonu była sztuka p. t. „Djezaro“. Role kobiece są grane przez młodych zakonników. Główną rolę wróżki zaserwował dla siebie sam opat klasztoru. Nie umiejszyło to jednak widocznie zachwytu widzów, bo powodzenie sztuki było ogromne.

Postępy jednak nowoczesnej nauki wykazują coraz wyraźniej konieczność istnienia piątego elementu. Prof. Caudalle nazywa go kwintesencją, albo eterem. Fizycy już od lat liczyli się z jego istnieniem, ale chemicy dotąd pozostali wierni czterem żywiołom. Coraz większe jednak powiązanie che-

Najwyższe zarobki w Hollywood

Pisma amerykańskie interesują się stale zarobkami w Hollywood. Wielkie gwiazdy ani trochę nie obniżyły w czasie kryzysu swoich wymagań. Najwyższe uposażenie w zeszłym roku otrzymała Greta Garbo. Dostała ona przeszło 250.000 dolarów. Najwyższa pen-

sja reżysera wynosiła 105.000 dol. a najwyższe uposażenie kompozytora 45.000 dol. Dane z 1933 r. wskazywały, że w Hollywood 62 osoby dostawały ponad 100.000 dol., podczas gdy 782 osoby miały uposażenie przekraczające 10.000 dol.

Major Skarżyński całuje zwycięzcę Challenge'u, kpt. Bajana, bezpośrednio po jego wylądowaniu.

Do Ziemi Świętej

Organizacja trzeciej tegorocznej pielgrzymki do Ziemi Świętej pod protektoratem i osobistym duchownym kierownictwem J. E. Ks. Biskupa Niemiry, która wyruszy ze Lwowa dnia 10 października r. b. powróci zaś do kraju dnia 26 października r. b., jest w pełni. Pielgrzymka ta organizowana przez Ligę Katolicką w Katowicach przy współudziale i technicznym wykonaniu „Francopolu“ przejdzie morzem na polskim statku i pod polską banderą na okręcie s/s Polonia Linji Polsko-Palestyńskiej Gdynia — Ameryka.

Uczestnicy pielgrzymki wsiadają na okręt w Constantzy, lądowanie zaś nastąpi w Jaffie, skąd autobusami udadzą się do Jerozolimy. Pobyt październikowej pielgrzymki do Ziemi Świętej przedłużony został do dni 5 zamiast 4-eh, jak bywało dotychczas. Umożliwi to dokładniejsze zapoznanie się z miejscami, które wzbudzają najwięcej zainteresowania wśród chrześcijan, jako pamiątki z życia Chrystusa związane.

W drodze powrotnej uczestnicy zwiedzą wszystkie zabytki Aten i pamiątki Konstantynopola, skąd okręt odjedzie wprost do Constantzy. Z tego też portu uczestnicy pielgrzymki odjadą pociągiem do Lwowa.

Zapisy na pozostałe wolne miejsca przyjmuje jeszcze Liga Katolicka w Katowicach (Piłsudskiego 58) i „Francopol“ w Warszawie (Mazowiecka 9, tel. 203-73 i 286-30).

Kosztowny pocałunek

Jest rzeczą wiadomą, że w Anglii trzeba być w stosunku do kobiet bardzo szarmanckim, bo inaczej mogą one zwołać policjanta i kazać sobie drogo zapłacić. W zeszłym miesiącu wydarzył się następujący wypadek. Pewien młody człowiek imieniem Pitcher, który nie mógł tego znieść, że dostał kosza od pewnej dziewczyny, zaczął się na nią na pewnej ścieżce leśnej. Gdy dziewczyna prze-

chodziła, wyskoczył nagle i zawołał: „Kiedy wreszcie będę mógł dotknąć twych czerwonych warg“. Na odpowiedź „Nigdy“ związał jej ręce jej własnym szalem, pocałował i szybko oddalił się. Niedawno odbyła się sprawa sądowa i został skazany na 6 miesięcy aresztu, za naruszenie cudzej własności. Mimo wszystko wyrok chyba trochę zbyt przesadny.

A propos

Czar lakonizmu

Piękny jest styl kwiecisty, co do mnie jednak, to kocham się w mowie krótkiej i węzłowej. Niewysłowny czar posiadają w mych oczach zdania lakoniczne i pełne treści. Gdybym mógł, pisałbym zawsze tym stylem. Niestety, płacę mi od wiersza.

Oto, jakbym zredagował wiadomość, którą przeczytałem przed chwilą w gazecie, gdzie zajmuje 46 wierszy petitiu.

— Sprzeciwiwszy się transakcji handlowej na Woli, policjant założył do protokołu tylko nabywcę (kioty miał krótsze nogi, niż sprzedawca), Chaima Walia, oraz towar: 6 żarówek marki „Tramwaj miejski“ i zegar tej samej marki z ha-

siem: „8 jours“.

Takbym ją pisał, gdybym był reporterem. Następną zrobilibym jeszcze krócej:

— Przerwana nitka. Codziennie wieczorem, wychodząc na nocny dyżur, p. Stanisław K-cz opłatywał nitką drzwi p. Stanisławowej. Dziś rano Pogotowie opatrzyło p. Karola P-skiego, sublokatora pp. Stanisławowa.

A resztę spreparowałbym całkiem krótko:

— Życie rodziny (pp. Szczepanostwo K. Furmańska 6). Resztkami wiśniówki i szprotkę zaopiekował się synek, tatą policja, mamą Pogotowie.

— Panna Zosia Fr-kowska (Widok 4), miała cudne, niebieskie oczka, książeczkę PIKO na 720 złotych, patfon i narzeczonego, p. Józefa D-ka. Dziś ma tylko cudne, niebieskie oczka.

Very.

Popierajcie wyroby krajowe

Jan Waśniewski

88

OGNIE W PIRYTACH

POWIEŚĆ

Milczenie.

— Choćby o ostatnich wypadkach, może o mnie? — zawiesił głos, jakby czekając pytania, ale Irena i teraz nie się odezwała.

— Czy pani postanowiła milczeć, pani Ireno?

— Nie! Czekam tylko na te wieści.

— Jakto, nie pani nie słyszała o ostatniej katastrofie?

— Fiu!.. To dopiero nowina, sprzed trzech miesięcy!

— Z tem jednak wiążą się inne.

— Słucham!

— Pani Ireno! Mogłem to załatwić piśmiennie, że jednak tak dużo wiąże nas wspólnych przeżyć, przyszłym osobie.

— Zatem szlachetność wiodła tu pana kroki?

Usłyszawszy to ironiczne zdanie, Faleński niemal się nęcieszył. Najbardziej obawiał się płaczu i sentymentalnych uniesień.

— W same sedno pani trafiła!

— Bardzo się cieszę i czekam dalszych wieści.

— Te dalsze będą przykre... Mianowicie jestem tu ostatni raz.

— Przykróż dotyczy, oczywiście, pana! Zacerwienił się.

— Naturalnie! Ale skoro dla pani nie jest to przykrością, zwalnia mnie pani od długiego rozwodzenia się, z czem tu przyszedłem, i powiem krótko...

— Słucham!

— Jestem zaręczony z panną Wiktorją Walicką... Czy i tym razem powodował się pan wzniosłą szlachetnością?

— Tak! Mogę panią zapewnić, że szych jej ironji trafił teraz w próżnię.

— No?

— Zostałem związany słowem i, żeniąc się, dotrzymuję własne słowa.

— O, aż tak?..

— Tak!

— A komuż to pan dawał to słowo?

— Nie mogę powiedzieć...

— Może jej ojcu, który pana tak ceni?.. A może

Kwietniowi?... Tak, pewno jemu!.. Gdy siedł na śmierć, prosił pana usilnie, aby się pan zaopiekował jego narzeczoną... Pan zaś ze szlachetnym patosem: „Młodzieńcze, gin spokojnie! — Już ja ci się nią zaopiekuję!“ Co? Tak było? Co? Ha, ha, ha...

Faleński siedział sztywny i zmarszczony.

— Proszę pani nie poruszać tego tematu!

— Tematu pańskiej szlachetności?

— Nie! Tematu mojego słowa.

— A któż to zaczął? Czy ja pana wogóle o co pytałam?..

— Istotnie! Niepotrzebnie mówiłem. Mogłem tylko stwierdzić, że nie pasowaliśmy do siebie, i na tem skończyć.

— Ah, niech mi pan oszczędzi banałów! W ten sposób mówi każdy...

— Pani taka doświadczona? Czyżby więc i Targowski?... — błysnął złym uśmiechem i biuokłami.

— No, nareszcie, mówi pan po swojemu, po męsku! Od tego trzeba było zacząć! Od samczej zardzości! Trzeba mnie było od razu splugawić! Splugawić wbrew temu, w co się wierzy, bo przecież pan dobrze wie, że ja Targowskiego nie kochałam.

— Alem go przyhołubiła!

— Wstrętny pan jest z tą swoją męską wyższością, która chlubi się takimi triumfami, jakich kobiecie zakazała, która sobie w tej chwili, teraz, wybacza to, co mnie zarzuca...

— Doprawdy! Mężczyźni są wstrętni... — cedził z sarkazmem.

Irena zeszokczyła z kanapy i, mierząc go spojrzeniem od stóp do głowy, powiedziała dobitnie:

— Ma pan rację, są tak wstrętni, że nie życzę sobie rozmawiać nadal z jednym z ich przedstawicieli.

— Jak to mam rozumieć?

— Wyraźniej powiedzieć nie umiem.

Faleński, czerwony, jak lawa, skinął głową i wyszedł z pokoju.

Słyszała jego kroki na klepsku sieni... Potem otwieranie drzwi i szelest charakterystycznego energicznego stapania po żwirze. Obudziło to w niej echa przeszłości, marzeń, uczuć. Zrozumiała, że był tu ostatni raz, i nagle ciemne płaty zamigotały w jej oczach.

— Ostatni raz...

Wolno opuściła się na kanapę.

Faleński wyszedł z uczuciem spoliczkowanego.

— Kodeksy honorowe piszą mężczyźni, ale trzeba przyznać, że są głupie! Ponoć policzek od kobiety nie dyskwalifikuje, a więc nie godzi w honor, a tymczasem!.. Brr...

Otrząsnął się, jakby chciał tym gestem splókać dojmujące uczucie niesmaku.

— Do diabła z temi babskimi nisterjami!..

Wiele razy w życiu nawiązywał i zrywał miłości, ale żadne dotąd przyjęcie nie pozostało po sobie posmaku jakiegoś haniebnego czynu.

Irena po uspokojeniu się napisała podanie do kuratorium, prosząc o przeniesienie od półroczka do innej okolicy.

Odłożyła arkusz i obracając w ustach koniec obsadki, usilnie szukała w myśli kogoś, kto mógłby ją protegować.

— Mam!.. — ucieszyła się, przypominając sobie jakiegoś zaszuszonego w aktach potentata kuratoryjnego.

— Przecież jego żona to moja szkolna koleżanka.

(D. c. n.).

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefony 6.66.99 (sekretariat, dodatkowy red. naczelny); 6.66.62 (dział polityczny i ekonomiczny); 6.66.69 (dział miejski i liter.-art.); 6.66.59 (międzymiastowy). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 11—12.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Zgoda 1. Telefony: Administracja i Zarząd 691 64. Prenumerata 691-66. Wydział ogłoszeń 691-56. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny — ABC Warszawa. Konto P. K. O. Nr. 13550.

PRZEDSTAWICIELSTWA: Kalisz, Aleja Józefiny 11, tel. 209; Piotrków Trybunalski, Słowackiego 9, tel. 59; Włocławek, Cyganka 26, tel. 136.

PRENUMERATA: miejscowa (z odnoszeniem do domu) i zamiejscowa — zł. 4.50 miesięcznie. Konto cke-kowe P. K. O. Nr. 13550.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalty): na 1-iej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty (specjalne) — 1.50 zł., lekarskie — 30 gr. Nekrologia po 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielne wyrazy, a tłusty druk — podwójnie. Notatk. reklamowe oznacza się cyfrą (N.), a komunikaty specjalne cyfrą (Kom.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

Kierownik: Tadeusz Ucieszyński